

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap VI. Indagatio aberrantis animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

mentum fuit; alioqui triduum non
 minùs q̄ in recessu reconditæ alicu-
 ius sepulturæ, illo concoquendo in-
 ter ceti viscera suffecisset: sed diuinæ
 potestatis domicilium quoddã fuit.
 Eueniat hoc mihi certiore tecũ fo-
 ciatione, amor meus. non queror de
 loco, cælum mihi locus omnis est, et
 in cuiuscunq; belluæ intestinali vo-
 lutabro, et in immortalis inferorum
 flamma, si æternùm in illis amico ne-
 xu coniungar tibi, nullo æuo separã-
 dus. Ita voueo. Audi qui potes, qui
 tuorum soles vota, amor meus, Deus
 meus & omnia.

CAP. VI.

Indagatio aberrantis animæ.

FATIGOR. ô quando te videbo a-
 mor meus? quando optatis fruar
 amplexibus? quando infigam casti a-
 moris oscula? ô amor! ô basia! ô quã-
 do? lassor. nec inuenio quẽ amat ani-
 ma mea. circuiui plateas, obiui fora,
 prata vicina & remota, innataui flu-
 minibus, enauigauit maria, lustrauit

Aa 4. opaca

opaca nemorum, ardua montium,
 plana vallium, & nusquam Amor.

Can. 8. Quousq; assimilaris *caprea hianuloq;*
ceruorum, super montes aromatum, & fa-
 tigas amantem amor meus? & nee-
 labereris aut improvidum falleres,
 negavi somnum oculis, omni iam o-
 culatior Argo; & nusquã amor. scru-
 tatus sum thesauros terræ, an fors in
 abdito opulentiarum latitaret amor
 meus. euerti cistas nummulariorum,
 scrinia diuitum, auarorum claustra,
 orbis mercimonia; & nusquã amor.
 Ingressus Principum aulas, vidi atria
 aulæis grauida, laquearia auro cælata,
 gemmis variegata, & nusquã amor.

Vbi es amor meus? quousq; fati-
 gas amantem? quæsiui in omni ho-
 minum genere: an forste in medio
 magnorum consiliorum, eruditorũ
 librorum, inter sublimia ingenia, &
 solo cælo minora, inter amœniores
 musas, inter literatos parietes abdi-
 disse amor meus; & nusquam amor.

An

An te in pharetra reclusisses & armamento, inter arma & exercitus, inter validissima orbis propugnacula, inter victorias & ouationes, inter prouinciarum & regnorum triumphos; & nusquam amor. Obiui cum negotiatoribus vastissima maria, terrarum vltima; & nusquam amor. Fatigor, & lassi subfidunt artus. Sed & cælum, & aëta, remota propinquaq; nemo- ra & rupes, prima extremaq; siderib. loca, fontium recessus, fugitiuasque fluminum lymphas, prodigiososque marium recessus, prærupta denique plana; omnia, impleui clamoribus, nec quidquã retuli præter exsanguis guttur, emortuum pectus, exsuccida labra. Quouisq; ludis amãtem amor? emorior. nam quis locus reliquus? in altissimo maris habitas? ego adnatabo, & cum Paulo tuo plen^o enatabo flumine. An in ceto tentoria tua? fugio Nininen, vela mihi in Tharsis, ut cum Iona eadem excipiar aluo. Cin-

geris inimico agmine? perfringam
 etiam inermis armatas acies. Nulla
 namq; castra, ferrum nullum amati
 imperuia. Hæres in Pilati aut Annæ
 domo, oneratus catenis, constrictus
 compedibus? adsum amor meus. Nā
 quid mihi Pharisæorū odia, Roma-
 norum fasces, Herodis risus? nihil in-
 uium amanti. Minantur flagra, coro-
 nam, crucem? ô quando hæc tecum
 amor meus? imò, quando pro te a-
 mor meus? quando ludemus Phari-
 sæorum oculos, Romanorū manus,
 vt ego in columna sim pro te, sub co-
 rona pro te, in cruce pro te? quando
 manib. pedibusq; sed & latere trans-
 fixus clavis tuis, lancea tua? Felicem
 animam vicaria demutatione nobi-
 lem! ô quando! non admittis vicariū
 amantem in flagris, corona, cruce?
 tormentū tormento accumulās, au-
 gesq; pœnam. Leuior n. mihi pœna
 in me, quàm in te amor meus. Nam
 cùm te ardētius amem me, acerbio-

ra mihi sunt tua, flagris meis. Imò, cū nolim ego esse Ego, sed Tu; quidquid Tu pateris, patior ego: & iam duo patimur, Tu & ego. quid sc̄uis in vtrūque? ego si patior, patior vnus. Tu si pateris, patiuntur duo. cur duo. si vnus explere potest? nisi fortè & Tu pateris in me. ò fiat! nam si me patiente Tu pateris, non iam duo, sed vnus sumus. nec iam amplius Ego, sed Tu, & tu solus. ita fiat amor meus.

Verùm non semper flagra, nō semper crux & spinæ. Vbi ergo nunc es amor meus? execraris thesauros, & diuitum rides gazas, voluptates fastidis & dignitates, abominatio enim hæc apud te. Vbi ergo, vbi es Amor meus? an inter paruulos & stūla mūdi? contemptibilia enim elegisti, & cū paruulis sermocinatio tua. Sed & delitiæ tuæ cum illis. Aduolo ad paruulos. At ecce iacent oēs transfixi telis, & nusquam Tu. Nihil hic namq; præter tela video. An fors Tu latitas in

hac cuspidē? frustra conor euellere,
 vt videam an in illa acie te reperiā.
 amor meus. Quid agam? nullæ vltæ
 sagittæ pluēt cælo? an exhaustæ pha-
 retræ tuæ omnes? ecce nubes. redeūt
 fulmina & immista fulminib. tela. Et
 iam sensi ferrum. Quid euolas, & ex-
 tremam feris cutē, nec vltæ? iterum
 dolor. Sed & iterum nimbi, iterum
 inter fulmina tela. Et iam serio telū,
 & saucius illo. Sed repercussum à co-
 stis. Infortunatę costę quæ exclusistis
 amicum cordi telum. ego præscissem
 & non excoastissem pectus, ne iaculo
 non esset locus? & iam locus est, feri
 amor meus. Nam si in hac cuspidē,
 nec alibi es, nolo aliud præter hoc te-
 lum. Quod si nusquam cadit, nisi in-
 ter paruulos, en me in cunis & fasciis
 infantem. Feri amor meus. Nullæ in
 infante costæ quæ resistant cuspidi,
 nulla dūrities quæ excludat
 ferrum.